

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 144 (1243) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 4. decembrī

Maksā 10 kap.

Komunistiskā darba brigādes

Biedra N. Hruščova referāta tēzes PSKP XXI kongresam par PSRS tautsaimniecības attīstības kontrolskaitļiem 1959. līdz 1965. gadam un PSKP CK un PSRS Ministru Padomes tēzes par skolas sakaru nostiprināšanu ar dzīvi un par tautas izglītības sistēmas tālāku attīstību — šie ļoti svarīgie dokumenti, ko pieņēmis PSKP Centrālās Komitejas novembra plēnums, visur, visās mūsu Dzimtenes pilsētās un ciemos ir izraisījuši tautas masu politiskās un darba aktivitātes jaunu varenu kāpinājumu.

Tikai dažas dienas pagājušas kopš tā laika, kad presē parādījās ziņojumi, ka daudzos uzņēmumos pēc komjauniešu un jauniešu iniciatīvas noorganizētas komunistiskā darba brigādes. Īsā laikā vēsts par šīm brigādēm aplidojusi visu mūsu zemi un savilņojusi miljoniem cilvēku. Tagad komunistiskā darba brigādes jau radušās un arvien vairāk tiek organizētas visās padomju republikās, visdažādākajos industriālajos centros, rūpniecībā, transportā, celtniecības organizācijās un lauksaimniecībā.

Šīs jaunās lieliskās kustības ierosinātāji bija komunisti un komjaunieši, kas strādā Maskavas-Rjazanas dzelzceļa Maskavas šķirotavas depo, tai pašā depo, kur 1919. gadā dzima slavenās komunistiskās sestdienas talkas, ko

V. I. Leņins nosauca par „lielo ierosmi“.

Labākās brigādes, strādnieki un ceļu kolektīvi, kas nolēmuši strādāt komunistiski, visus savus spēkus vispirms veltī darba ražīguma maksimālai celšanai. Ievērojami pacelt darba ražīgumu viņi paredz, automatizējot un kompleksi mehanizējot ražošanas procesus, apgūstot moderno tehniku un tehnoloģiju, nemitīgi ceļot savu kultūras līmeni un tehniskās zināšanas. Komunistiskā darba brigāžu dalībnieki apņemas mācīties, apgūt mūsdienu zināšanas, sociālistiskās kultūras virsotnes, nesamierināmi cīnīties pret pagātnes paliekām, pakļaut savas intereses sabiedrības interesēm.

Visu partijas, padomju, arodbiedrības un komjaunatnes vietējo organizāciju un saimniecisko vadītāju pienākums ir atbalstīt un vadīt par godu PSKP XXI kongresam izvērstās visas tautsaimniecības dalībnieku radošo iniciatīvu.

Lai vērsas plašumā un aug visas tautsaimniecības par komunistiskās celtniecības jauno dzīvo uzdevumu sekmīgu izpildi, par rūpniecības un lauksaimniecības tālāku varenu uzplaukumu!

Organizēsim aizvien vairāk komunistiskā darba brigāžu, kas aktīvi cels visas cilvēces gaišo nākotni — komunismu!

(No laikraksta „Čiņa“ ievadraksta)

Apspriež N. Hruščova tēzes referātam
PSKP XXI kongresā

Jaunie uzdevumi pa spēkam

Uz kolhoza „Latgales zieds“ partijas pirmorganizācijas atklāto sapulci bez komunistiem bija ieradušies valdes locekļi, komjaunieši un aktīvākie kolhoznieki. Referātu par N. Hruščova referāta tēzēm PSKP XXI kongresam nolasīja partijas rajona komitejas sekretārs b. Bravins. Viņš pastāstīja par PSRS tautsaimniecības attīstības kontrolskaitļiem 1959.—1965. gadam, par rajona septiņgadu plānu. Kolhozniekiem sevišķi interesēja plānotie sasniegumi lauksaimniecībā. Kolhozos jāiegūst gadā 3000 litru piena no govs, graudaugu vidējai ražai jābūt 16—18 centneru no ha.

Referents nobeigumā pastāstīja par skolu pārkārtošanu, lai bērni mācītos un reizē piedalītos ražošanā, kas dos iespējas iegūt praktiskas iemaņas darbā. Pieveda piemērus, ka daudzi jaunieši, beidzot vidusskolu, nekur nestrādā un dzīvo uz vecāku rēķina, jo neprot neko darīt.

Pēc referāta kolhoza priekšsēdētājs b. Bulmeistars pastāstīja par kolhoza perspektīvām 1965. gadā. Viņš uzskata, ka pats galvenais ir celt laukkopības kultūru ražību, bet, lai celtu ražas, augsnei ir jādod organiskais mēslojums. Lai nodrošinātu lopbarības koncentrātu vajadzības 1965. gadā, graudu produkcijas ieguve jāpalielina 3 reizes. Biedrs Bulmeistars uzsvera, ka jāpalielina slaucamo govju skaits uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Ja pašreiz ir 146 slau-

camās govis, no kurām iegūst 300 tonnas piena gadā, tas ir, nedaudz mazāk par 2000 litriem no katras govīm, tad 1965. gadā kolhozā būs 240 slaucamas govis, kuras dos 720 tonnas piena gadā ar vidējo izslaukumu 3000 litru no govs. Tas ir pilnīgi iespējams, jo šogad piena izslaukums tiks kāpināts, salīdzinot ar 1957. gadu, vairāk nekā par 300 litriem no gada govs. Septiņos gados piena izslaukums no katras govīm jākāpina par 1000 litriem. Katru gadu piena ieguve no katras govīm jāpalielina par 13 procentiem. Šogad piena izslaukums būs kāpināts uz katru gada govīm par 25 procentiem. Tas nozīmē, ka mūsu plāni lopkopībā ir reāli. Pats galvenais kolhozā ir nodrošināt govis ar sulīgo barību. Jāaudzē vairāk skābarības kultūras un lopbarības sakņaugi, tad plānots izslaukumus varēs iegūt ātrākā laikā nekā 7 gados.

Nobeigumā b. Bulmeistars runāja par skolu pārkārtošanu. Pieveda tādu piemērus, ka ir tādi skolēni, kas dzīvojuši un auguši kolhozā, mācās vidusskolā, brauc vasarā uz mājām, bet neprot iejūgt zirgu jeb padarīt citu ko. Tagad laiks visiem iesaistīties ražošanas darbā, līdz ar to tas ieaudzinās jaunatni mīlēt darbu.

Pēc sapulces tika pieņemts attiecīgs lēmums, kas jāveic kolhozā „Latgales zieds“, lai septiņgadu plānu varētu sekmīgi izpildīt dzīvē.

E. Jēkabsons,
kolhoza „Latgales zieds“
agronoms

Maskava. Lieliskā komunisma celtniecības programma, kura izvirzīta b. N. Hruščova referāta tēzēs PSKP XXI kongresam izsauca jaunu visas padomju tautsaimniecību. Daudzās mūsu Dzimtenes pilsētās jauniešu vidū radās jauna patriotiska kustība — sacensība par komunistisko darba brigāžu nosaukumu. Šīs kustības iesācēju priekšgalā ir Maskavas-šķirotavas depo strādnieki. Pēc depo komunistu un komjauniešu ierosmes par godu PSKP XXI kongresam, gultņu cehā tika noorganizēta pirmā komunistiskā darba brigāde.

Šo cēlo piemēru atbalsta citi depo kolektīvi — mašīnistu bb. Blaženova un Šmaņeva brigādes, automātu ceha laudis savas brigādes nosauca par komunistiskā darba brigādēm un uzņēmās jaunas saistības.

Attēlā: komunistiskās sacensības dalībnieki, (no kreisās) kalēji V. Gruzdevs J. Briksins, inženieris-tehnologs V. Volkovskis un kalēji V. Kuzņecovs un A. Rapports apspriež radošu racionalizācijas uzdevumu. TASS fotohronika

Telcama pārdevēja

Jau vairāk nekā pieci gadi rajona tirdzniecības tīklā strādā trešā pārtikas veikala vadītāja Antoņina Oberte. Visā savā darba laikā viņa vienmēr bijusi viena no labākajām darbiniecēm. Šā gada desmit mēnešos preču apgrozības plānu viņa izpildījusi par 118 procentiem. Pircēji par b. Obertes darbu vienmēr ir apmierināti un atsaucas par viņu kā uz cītīgu un laipnu tirdzniecības darbinieku.

Attēlā. Antoņina Oberte apkalpo pircējus. A. Viganta foto

BIOSTIMULĒTĀJI

Šogad apmēram 50 mūsu republikas kolhozos un padomju saimniecībās cūku attīstības paātrināšanai pirmo reizi pielietoja biostimulētājus. Šis pasākums izrādījās ļoti efektīvs. Piemēram, Dobeles rajona Staļina lauksaimniecības artelī nobarojamām cūkām periodiski, 4 reizes mēnesī, ievadīja zem ādas ausu emulsiju. Cūkas, it

paši tās, kas līdz tam bija attīstījušās gausāk, sāka strauji augt, un to svara pieaugums sasniedza 1.000 — 1.250 gramus dienā. Cūku svara pieaugums kontrolgrupās bija divkārt mazāks. Šī metode šogad tika lietota apmēram 300 cūkām un ļāva papildus iegūt desmitiem centneru gaļas.

Par biostimulētāju

efektīvo iedarbību liecina arī šāds fakts no Rīgas rajona kolhoza „Upesciems“ prakses. 40 cūkas, ko nobarošanas laikā pētēja 7 reizes, deva papildus 91 kilogramu gaļas. Tas līdzinās vienas bekoncūkas sveram.

Biostimulētāju ieviešanā saimniecībām lielu palīdzību sniedz republikas veterinārās laboratorijas darbinieki. Viņi noorganizē-

juši ausu preparātu izgatavošanu un apmācījuši šajā darbā daudzus laborantus un veterināros darbiniekus.

Dzīvnieku augšanas stimulēšanas metodes vēl plašāka izmantošana dos republikas kolhoziem un padomju saimniecībām iespēju paātrināt cūku nobarošanu un papildus iegūt tūkstošiem centneru gaļas.

(LTA)

Kolhozā «Brīvais zemnieks» apspriež nākotnes perspektīvas

Šā gada 28. novembrī lauksaimniecības arteļa „Brīvais zemnieks” kantorī pulcējās kolhoza darbarūki, lai apspriestu b. Hruščova referāta tēzes PSKP XXI kongresam par septiņģadu plāna kontrolskaitļiem.

Vislielāko interesi par b. Hruščova referāta tēzēm izrādīja kolhoza lopkopes, jo gandrīz visas bija ieradušās uz sapulci.

Noklausoties kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāres b. Vilcānes ziņojumu, izraisījās dzīvas debātes par to, kā veikt šos lielos, tēzēs izvirzītos uzdevumus.

Kolhoza priekšdētājs b. Iesalnieks pastāstīja par tām iespējām, kādas ir kolhozam kāpināt septiņģadu laikā graudaugu un tehnisko kultūru ražību un lopkopības produktivitāti, atzīmēja, ka jau 1959. gadā jāuzceļ klubs un daļēji jāelektrificē kolhozs, bet 1960. gadā jāpāriet uz garantēto kol-

hoznieku izstrādes dienu apmaksu.

Partijas rajona komitejas instruktors b. Cvetkovs atzīmēja, ka kolhozā „Brīvais zemnieks” ir ļoti labi lopkopēju kadri, jo pie tik nabadzīgas lopbarības bāzes, kāda ir kolhozā, izslaukumi tomēr samērā labi. Kolhozā vairāk nepieciešams audzēt ilggadīgos zālājus. Kolhoza slaucējas uz 1965. gadu apņēmās kāpināt piena izslaukumu līdz 3.400 litriem no katras govīm un prasa kolhoza valdei vairāk rūpēties par lopbarības bāzi. Iegūt uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 400 cmt piena ir kolhoza „Brīvais zemnieks” kolhoznieku spēkos.

Kolhoza lopkopji apņēmās septiņu gadu laikā ievērojami kāpināt graudaugu ražu. Septiņos gados kolhozam jāveic arī lieli celtniecības darbi, lai visus lopus varētu ievietot tipveida fermās.

E. Iesalniece

Komjauniešu rosme

Gatavojoties cienīgi sagaidīt PSKP XXI kongresu, plaši sociālistisko sacensību izvēršot Līvānu spirta rūpnīcas strādnieki. Rūpnīcas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāra b. Dominieka vadībā viņi neatlaidīgi cīnās, lai komjaunieši un jaunieši, kā arī viss kolektīvs sekmīgi pildītu uzņemtās saistības.

Jau divus mēnešus pārējo brigāžu priekšgalā iet komjaunieša Alfrēda Ozoliņa vadītā brigāde. Labi strādā arī komjaunieša Teodora Šteinberga brigāde. Kā darba pirmrindnieki no komjauniešiem mināmi Marija Sergejeva, Valentīne Dreņņukārkle, Ilmārs Romanovskis un Helēna Gražule.

Novembra ražošanas plānu rūpnīcas kolektīvs izpildīja pirms termiņa — līdz 27. novembrim un līdz mēneša beigām devis virs plāna vairāk nekā 1000 dekalitru spirta. Fabrikas komjaunieši ir pāraugs pārējiem ne tikai darbā. Viņi aktīvi piedalās arī sabiedriski kulturālajos pasākumos. Visi pirmorganizācijas biedri piedalās mākslinieciskajā pašdarbībā.

Mūsu rūpnīcas komjaunieši arī uz priekšu netaupīs pūli, lai ar savu darbu sekmētu to grandiozo pasākumu izpildi, ko padomju tautai izvirzījis septiņģadu plāna projekts.

A. Parņenkovs,
Līvānu spirta rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Fotoreportāža

Te top stikla izstrādājumi

Tas bija pirmajos pēckara gados. Dziedēdama kara brūces, no drupām pamazām cēlās mūsu pilsēta. Sagāzušās mūra sienas rēgojās arī tajā vietā, kur tagad atrodas Līvānu stikla fabrika. Pilsētas darbaļaudis neilgā laikā šeit ierīkoja nelielu nojumi ar primitīvu iekārtu, stikla kausējamo vannu un uzsāka darbu. Grūti bija nosaukt šo nelielo fabriku par īstu fabriku, taču tā deva produkciju un ar katru gadu paplašinājās.

Tagad šeit viss izmainījies līdz nepazīšanai. Ievērojami paplašinātas ražošanas telpas un smago darbu aizstājuši pusautomāti.

Fabrikas izstrādājumus tagad plaši pazīst ne tikai mūsu republikas patērētāji vien. Desmitiem un simtiem tūkstošu pudeļu, lampu un lampu stiklu ar marku „Līvānu stikla fabrika” jau vairākus gadus saņem Igaunijas un Baltkrievijas darbaļaudis.

Atēlā: stikla pūtēji Pēteris Baltmanis un Alfons Labinskis darbā.

Neredz vairs fabrikā strādājam vecos stikla pūtējus, kuri te uzsāka darbu no pirmajām fabrikas dibināšanas dienām. Aizejot pensijā, viņi apmācījuši un atstājuši savā vietā jaunu meistarību maiņu.

mi. Šai ziņā Anna Nikitina ir stingra un principiāla.

Savā tālākajā ceļā lampas un lampu stikli nonāk apgriezējas Marijas Laurenovas rokās, kura ar speciālas mašīnas palīdzību atgriež pa pirmo kopā izgatavotos izstrādājumus. Arī par viņas darbu nav dzirdētas sliktas atsauksmes. Marija normu pāršņiedz un ar kvalitāti vienmēr laba.

Jā, saliedētajam fabrikas kolektīvam darbs sokas labi. Pēdējo triju mēnešu laikā tas devis virsplāna produkciju par apmēram 150.000 rubļu. Arī novembra plānu fabrikas laudis izpildījuši par 111 procentiem un devuši fabrikai virsplāna produkciju par 40.000 rubļu.

Attēlā: Anna Nikitina, Alvīne Biļeviča un Tatjana Beļajeva šķiro gatavo produkciju.

Lūk, stikla pūtējs Pēteris Baltmanis. Kvēlojošā stikla masa viņa veicīgajās rokās drīz vien iegūst lampas, vai arī lampu stikla formu. Pūtēju amatu viņš apguvis no tēva, kurš ilgus, jo ilgus gadus nostrādājis stikla fabrikā un, aizejot pensijā, šai amatā apmācījis dēlu. Lēni ritošā slīdošā lenta no krāns izstrādājumus vienmērīgi pievada brāķetavā. Šeit Anna Nikitina, Alvīne Biļeviča un Tatjana Beļajeva atšķiro brāķi, bet derīgos izstrādājumus atdala atsevišķi. No viņu darba atkarīga fabrikas markas slava. Tāpēc nedrīkst pieļaut, lai patērētāju rokās nonāktu sliktas kvalitātes izstrādājumi.

Attēlā: Ja labi strādā viss kolektīvs, arī atgriezējai Marijai Lavrenovai darba pa pilnam.

A. Viganta teksts un foto

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Ceļš uz Berlīnes jautājuma atrisināšanu

27. novembrī Padomju valdība nosūtīja ASV, Anglijas, Francijas, Vācijas Demokrātiskās Republikas un Vācijas Federatīvās Republikas valdībām notas, kurās aplūkots nenormālais stāvoklis, kāds izveidojies Berlīnē rietumvalstu politikas dēļ, un norādīts ceļš Berlīnes jautājuma mierīgai noregulēšanai.

ASV, Anglijas un Francijas valdošās aprindas pārkāpušas vienošanās ar Padomju Savienību par kopīgu politiku pēckara Vācijā, kas tika parakstītas 1944. un 1945. gadā, un vispirms Potsdamas vienošanās, kas paredzēja militārismo un nacisma likvidēšanu Vācijā un tās kā vienas, miermīlīgas un demokrātiskas valsts attīstību. Tai pašā laikā rietumvalstis, pamatojoties uz šiem vienošanās aktiem, joprojām okupē Berlīnes rietumdaļu, bet, kā zināms, Berlīne atrodas Vācijas Demokrātiskās Republikas centrā un ir tās galvas-

pilsēta. Tās pārvērtušas Rietumberlīni it kā par valsti un izvietojušas tās teritorijā daudzus spiegošanas un diversijas centrus.

Padomju Savienība nevar pieļaut, lai Rietumberlīnē joprojām saglabātos tāds stāvoklis, kas kaitē sociālistisko zemju drošībai. Šajā sakarā mūsu valdība notās paziņo, ka tā uzskata par spēku zaudējušām Sabiedroto vienošanās par Vācijas un Berlīnes okupācijas zonām. Uzskatot, ka okupācijas režīms Berlīnē jāizbeidz, Padomju valdība pieņēmusi lēmumu veikt pasākumus šā mērķa sasniegšanai.

Padomju valdība uzskata, ka vispareizākais jautājuma atrisinājums būtu tāds, ka Berlīnes rietumdaļa atkal tiktu apvienota ar austrumdaļu un Berlīne kļūtu vienota pilsēta VDR sastāvā. Taču, ņemot vērā, ka rietumvalstis tam nepiekrīt, PSRS savās notās ierosina citu ceļu Berlīnes

jautājuma atrisināšanai, proti, Rietumberlīnes pārvēršanu par patstāvīgu politisku vienību — brīvpilsētu, kuras teritorijā nebūtu nekādu bruņoto spēku.

Mūsu valdība savās notās ierosina ieinteresētajām valstīm sākt sarunas par Rietumberlīnes brīvpilsētas nolikuma izstrādāšanu. Lai šis ārkārtīgi svarīgais jautājums tiktu atrisināts bez steigas un, lai rietumvalstis varētu sagatavoties stāvokļa maiņai Berlīnē, PSRS uzskata par iespējamu pusgadu neizdarīt grozījumus pašreizējā kārtībā, kādā ASV, Anglija un Francija veic savus militāros pārvadājumus starp Rietumberlīni un Rietumvāciju.

Padomju priekšlikumi, kuru mērķis ir panākt Berlīnes jautājuma mierīgu atrisināšanu, atbilst miera un drošības nostiprināšanas interesēm Eiropā un visā pasaulē.

N. Čigris

BIEDRI LASĪTĀJI!

Laikrakstu un žurnālu abonēšana 1959. gadam tuvojas nobeigumam.

Neaizmirstiet atjaunot savus abonementus!

Parakstīšanās 1959. gadam tiks izbeigta šādos termiņos:

1. Centrālās avīzes š. g. 10. decembrī.
2. Republikāniskie izdevumi 17. decembrī.
3. Rajona laikraksts 25. decembrī.

„Preses Apvienība”

Redaktore H. JEROFEJEVA